

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFTZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A puszta halottja.

Irta: Nyomozó.

Néhai Hack Adolf poetikus természetű ember volt. Sokat olvasgatta Petőfi költeményeit s különösen az alföldi puszták szépségeiről szóló költemények ragadták meg a figyelmét a nagy költő műveiből. Ez okból-e vagy talán azért, mert gyárimunkás lévén s állandóan műhelybeli munkára volt utalva és így csak ünnepnapokon élvezhette a szabad természet szépségeit és örömeit, valósággal szerelmes volt a pusztai életbe.

Minthogy pedig a vasárnapi és ünnepnapok szabadban való szórakozással, a mit a főváros és környéke nyújthat, nem tudta kielégíteni a puszta iránt rajongó szenvedélyét, úgy segített magán, hogy a nyári időre rendszeren cséplőgépész alkalmazást vállalt, csak hogy 8—10 hétig a pusztán lakhasson.

— Legalább nyáron élek és élvezem a szabad természet gyönyörűségeit, ha már egyébkor a szobához és műhelyhez vagyok kötve, — szokta volt mondani olyankor, mikor a nyári cséplőgépész munkálatokhoz alkalmazást nyerhetett. Mikor pedig letelt a szerződési ideje, szomorúan mondott búcsút a pusztai életnek. És csak munkástársai volnának a megmondható, a kiket egész télen át tudott szórakoztatni egy-egy nyári élményének elbeszélésével munkaközben, hogy mily rajongó szeretettel ragaszkodott a pusztai élethez.

S talán épen a sors iróniája akarta úgy, hogy ez a pusztáért és a pusztai életért rajongó iparos, bár bizonyára akarata ellenére, a pusztában lelte halálát.

Ott fejezte be életét a peszéradacsi pusztán, egy sűrű bozotos erdőben. Talán akkor is a pusztai élet gyönyöreiről álmodott, — mert álmában tört rá egy szintén a pusztai életet kedvelő embertársa, — mikor hosszú sétája hazafelé vezető útja közben, az erdőben egy kis szundikálásra leheveredett s a melyből nem is lett többé ébredése...

Ugyanis, előző szokásaihoz híven, 1906. év nyarán is cséplőgépész munkát vállalt s a peszéradacsi és az izsáki pusztákon töltötte a nyarat.

A cséplés befejezésekor épen az izsáki pusztáról kel-

lett volna neki a fővárosba hazajönni. Hozzá tartozóinak már előre megírta, hogy mikor érkezik, de bizony azok hiába vártak rá, mert a kit vártak, sem az nap, sem a következő napokon nem jött. Eltűnt, nyomaveszett pár hétig, a mikor tudnillik egy pusztai lakos akadt rá véletlenül a hullájára a peszéradacsi erdőben, a hol akkorára már lemosta róla az eső és elhordta a szél azt a vékony futóhomokréteget, a mellyel gyilkosa a kíváncsi szemek, a hollók, a varjak elől, úgy a hogy eltakarta.

Feltalálás előtt, mint eltűntet, már köröztették, kerestették hozzá tartozói a hazai hatóságok útján s bizonyára érdeklődött eltűnése oka iránt a csendőrség is, de véletlenül való feltalálásáig ép oly eredménytelen volt ez, mint később — hullája feltalálása után — a tettes utáni nyomozás.

Az előzetes puhatolásnak, a mit hozzá tartozói megindítottak, annyi eredménye volt csupán, hogy legutóbbi munkaadója és az ott dolgozó cséplőmunkások állítása szerint, akkor nap délutánján, mikor a munkát befejezték és mindenki hazatávozott, ő kijelentette, hogy majd csak másnap reggel és pedig gyalog indul el haza, keresztül az izsáki és peszéradacsi pusztákon jól kísértálja magát s valahol a taksonyi vagy dunakisvarsányi vasuti állomáson fog vonatra ülni.

Többen mondták neki, hogy nem érdemes az olyankor már majdnem mindenütt kopárrá vált futóhomokos puszta látása kedvéért olyan hosszú utat gyalogolni és sokkal jobban tenné, ha a gazda kocsiján bemenne a legközelebbi vasuti állomásra és kényelmesen baba utazna; de ő megmaradt elhatározása mellett s podgyászát, nehogy az is gátolja útjában, a vasutra adatta gyorsárúként, ő pedig másnap reggeli után, elbucsuzott a gazdától és a következő nyári viszontlátást emlegetve, csak úgy [toronyirányában nekivágott a kedvencz költője által oly sokszor és oly szépen megénekelt pestmegyei pusztának.

Nagyon valószínű, hogy utjaközben nem sok emberrel állott szóba vagy legalább is az útjába eső tanyákra be se ment, mert az útjának az irányát, az ez irányban megejtett puhatolás során sem lehetett

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA
STOWASSER J. os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsapolása. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

megállapítani. De különben is olyan kevés a tanya azon a tájékon, a melyen ő — a későbbi megállapítás szerint — keresztülment, hogy ha ő maga is kerülni akarta az emberekkel való találkozást, hát az egész utat megtehetette a nélkül, hogy az egymástól egy-két órányira fekvő valamelyik tanyát csak érintenie is kellett volna, vagy az utbaeső pásztoembereken kívül másokkal csak találkoznia is kellett volna.

Eltűnése okát azonban mindenki balesettel vagy bűnessel hozta összefüggésbe, mert akármily kevésbé járt is az a tájék, az a nagyobb részt legelőnek való pusztá, a melyen ő keresztülment, eltévedni még sem lehet benne; ha pedig bajba került, valamely irányban csak tudott volna segítséget találni.

Az igaz, hogy az említett pusztának még ma sincs valami jóhíre, mert az a kevés tanyai lakos, a ki a pusztá egy-egy művelésre használhatóbb részén lakik, kevés kivétellel a gyanus vagy éppen a közártalmuak csoportjába sorolható, a pásztorok meg éppen ez utóbbiak közé tartoznak mind, mert a betörések és a jószáglopások — mint az általában köztudomásu is — valószínűleg a születéssel öröklött természete ezeknek az embereknek.

Ilyen körülmények mellett bűnesetre is lehetett gondolni, habár az, hogy ez fényes nappal előforduljon, egész határozottsággal nem igen volt feltehető, annál kevésbé, mert ha betörő és lótolvaj is valaki, ebből még nem következik okszerűen, hogy rabló vagy éppen rablógyilkos is legyen.

Még folyamatban volt az eltűnés bejelentése folytán megindított puhatólás, mikor úgy pár hét múlva, a közhirre ment eset után, egy pusztai lakos azzal a hírrel ment be a peszéradaci örsre, hogy a legelők felé eső erdőben egy hullát talált.

Hogy a hulla férfié vagy nőé, azt a bejelentő nem tudta megmondani, mert a testrészekből csak az összehúzódva levő lábak térdeit és a cipőkkel fedett lábfejeket láthatta, a melyek közel, lévén a homokos föld felületéhez, az elmúlt pár hét alatti időben történt esőzés lemosta rólok a vékony futóhomok-réteget.

Az esetről, az örs útján, a künszentmiklósi járásbíró és az ugyanottani járásparancsnokság értesítvén, a hulla kiemelése, megvizsgálása és felboncolása céljából kiutazó bizottsággal Simon Márton volt járásörmester ment ki, hogy az előreláthatólag is szükségesnek mutatkozó nyomozást irányítsa és vezesse.

A hulla kiemelése után orvosilag megállapított abból a körülményből, hogy a fej — úgyszólván — teljesen szét volt roncsolva, kétségtelennek látszott, hogy az áldozatot agyonütötték, még pedig tempa tárgygyal, bottal vagy doronggal, mert az okozott sérülések nem vágás, hanem törés, zuzódás folytán jöttek létre.

A hulla kilétét könnyű volt megállapítani, mert a ruhazsebben talált munkakönyv személyi és egyéb adatain kívül a rajta talált és már az eltűnés közhirrétételekor ismertetett ruházat is azt igazolja, hogy a hulla Hack Adolf holtteste.

A sérülésekkel igazoltan nevezett erőszakos halált halt; hogy azonfelül ki is rabolták, igazolta az a körülmény, hogy a pénztárczája és ezüstitárcsával ellátott ezüst zseborája — mit az eltűnéskor kiadott körözés szintén ismertetett — hiányoztak.

Ezen adatok alapján meg is indították a nyomozást, még pedig mindjárt a környékbeli pásztorok ellen, mert a helyi viszonyok által igazolt gyanu csak az lehetett, hogy vagy az erdőben, vagy annak közelében üthették agyon Hack Adolfot s a tettesek alig lehettek mások, mint a legelőn tartózkodó gulyás vagy kondás.

Szó volt ugyan arról is, hogy talán az erdőben tanyázni szokott cigányok lehetnek a tettesek, de mert az ez iránt megkérdezett pásztorok és a kerülő határozottan állították, hogy bár más alkalommal úgyszólván minden nap járnak ott kóborcigányok, ezuttal hetek óta nem láttak ott egyet sem...

Minthogy pedig az eltűnés, illetve a bűncselekmény esete nem sok idővel a hulla feltalálása előtt történt, nem lehetett kétségbevonni, hogy a kikérdezettek nem emlékezhetnének vissza a csak pár hét előtt történt dolgokra, annál kevésbé, mert úgyszólván mindenik kikérdezett tudott felhozni valamit az az időbeli elfoglaltságának igazolására.

A gulyás elfogadhatóan igazolta, hogy aznap, mikor az eset történhetett, bent járt a távoleső majorban s a gulyánál csupán a bojtárja, a 17 éves Becses Pergel János suhancz tartózkodott.

A kondás pedig szintén elfogadhatóan igazolta, hogy ő nem is járhat a nyájjal a legelő azon részén, mert a hol a gulyát legeltetik, a disznókkal arra mennie nem is szabad.

Arra nézve pedig, hogy ez utóbbiak látták-e Hack Adolfot a jelzett napon a legelőn keresztül menni, mindannyian tagadó választ adtak.

A fennforgó gyanu alapján a nyomozó járőrök úgy ezeket az egyéneket, mint a pusztai cserényeiket megmotozták, sőt házkutatásokat tartottak a hozzátartozóik lakásaiban is, de nem találtak sehol olyan tárgyat, ami a meggyilkolttól származhatott volna.

Minthogy pedig tárgyi vagy tanubizonyíték nélkül a tagadásban levő pásztorokra nem lehetett rájuk bizonyítani a bűncselekmény elkövetését, az ellenük folytatott nyomozás eredménytelen maradt.

Ugyancsak eredménytelen maradt abban az irányban megindított nyomozás is: hátha még a legelőig megtett útjában üthették agyon Hack Adolfot, mert — a mint

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálalrat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. —

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

Eredeti tégety ára háboru idejére 4— kor.

Cortina D'ampezzo és a Monte Tofana.

Elpusztult olasz állások Plitsch mögött.

már fentebb is említettem — azon a futóhomokos területen, a melyen nevezettnek áthaladnia kellett, igen kevés és egymáshoz távol eső tanya van, ezek lakói pedig mindannyian azt állították, hogy a nekik fényképben is felmutatott egyént, sem akkor, sem máskor sohase látták.

Ilyen körülmények között a napokig folytatott nyomozás annyira meddő maradt, hogy még azt se tudták megállapítani, hogy a gyilkosság illetve rablógyilkosság az erdőben, az erdő közelében történt-e, vagy máshol követték azt el és csak a hullát hozták oda elföldelni.

Különben még azt az utvonalat is, a melyen nevezett a peszéradacsi erdőig áthaladt, csak hozzávetőleg tudhatták a járőrök megállapítani, mert az áldozatot állítólag senki sem látta, legtöbb helyen pedig, a merre a következtetés szerint mehetett, még rendes közlekedő ut sem volt, így csak az irányból, a merről jött, lehetett következtetni, hogy hol haladhatott át.

A bűncselekmény ennél fogva a kiderítetlen zavarok jegyzékébe kerülván, az esetről szóló fogalmazvány csak a két tárgy: az elvett pénzerszény és az ezüst lánczczal ellátott ezüst zsebóra azt a rövid leírását foglalta magában, a mit a meggyilkolt hozzátartozói és legutóbbi munkaadója azokról adtak.

A pénztárca egyszerű vörösbőrből készült erszény volt, három rekesszel, lenyomó patent kapcsokkal, a melyet — egyszerű vásári áru lévén — majdnem mindenkinél láthatunk.

Hasonló kevés ismertető jelt nyújthatott az egyszerű, duplafedelű, ezüst remontoir zsebóra is, mert a gyári számát még az elhalt hozzátartozói se tudták, annak ismerése nélkül pedig — sok olyan óra lévén a közönségnél használatban — igen kevés remény lehetett hozzá, hogy e bűnjel felismerhető és ennek alapján a bűncselekmény kideríthető legyen.

Legtöbb reménynyel kecsegtetett az óraláncz feltalálása nyomán való kiderítése a büntettnék.

Vékony ezüstitláncz volt ez és négyszeres sorban fűződve a két végén levő kapocshoz, a lánczot, a két végső kapocs közötti középrészén majdnem egy tallér nagyságu ezüst sziv tartotta össze, a melyet, miután közepetáján keresztbe át volt lyukasztva, a négy soros lánczon ide-oda lebegett huzigálni olyan könnyen, hogy a rendes használat közben is, a mint elhalt azt a mellénye egyik zsebjétől a másikhoz átakasztva viselte, a sziv a saját súlyánál fogva a láncz közepére csuszott.

Ilyen láncz is van használatban a közönségnél, de aránylag sokkal kevesebb a két, előbb leírt bűnjelnél és csak olyan emberek használják, a kik foglalkozásuknál fogva jobban megtudják óvni az egy vagy más

tárgyba való megakadástól s így az elszakadástól, mert a láncz vékony és könnyen szakad, minélfogva földmives és pásztoremberek nem is igen veszik.

Minthogy pedig az ezen bűncselekménynél feltehető körülményeknél és helyviszonyoknál fogva csak földmives vagy pásztoremberekre hármozhatott a gyanu, Kiss István őrmester (most járásőrmester) akkori peszéradacsi őrsparancsnok ennek előtalálására fektette a fősúlyt és a későbbi puhatolások során is folyton csak azt kereste, nézte, kutatta, hogy melyik földmives vagy pásztoremberről fedezhetné fel a keresett lánczot, mert bizonyosra vette, hogy ha csak messzebb levő ismerősnek vagy más valakinek el nem adja vagy el nem cseréli, később hordozni fogja azt a tettes.

Ebben a hitében nem is csalódott az őrmester, mert a tettes csakugyan használatba vette a lánczot, sőt a használat során — mint előre látható volt — el is szakította, de az őrmester még sem önála fedezhette azt fel, hanem másnál, már elszakított állapotban.

Ugyanis a már ismertetett területen igen sok lévén a gyanus és a közártalmu egyén, az őrs legénysége — úgyszólván — folyton nyomozó szolgálatot teljesít, minélfogva a nyomozások során foganatosított személy- és házmotozásoknál mindannyiszor keresték az e bűncselekményből származott bűnjeleket is. S különösen arra utasította Kiss őrmester az őrs legénységét, hogy ha a keresett óralánczhoz hasonlót találnak, akár ép, akár elszakított állapotban, okvetlenül kobozzák el azt, a tulajdonosát pedig — akárki legyen is az — vezessék ő eléje.

Már egy év telt el a bűncselekmény elkövetése után, mikor épen maga az őrmester egy betöréses lopási ügyben nyomozva, abba a szerencsés helyzetbe jutott, hogy a lánczot megtalálhatta.

Ebben a lopási ügyben tettesként vagy bűnrészesként egy, valamikor a fővárosban mechanikus tanoncaként alkalmazott, de közártalmu viselkedése folytán munkaadó mestere által állásából elbocsátott tatárszentgyörgyi fiatalember is gyanusítva lévén, Kiss őrmester ennek tanyai lakását is átkutatta.

A fiatal ember, mint afféle falusi ezermester, óra javítással is foglalkozott s mikor Kiss őrmester, a házkutatás közben, azt a ládikót is átnézte, a melyben az órajavításokhoz szükséges szerszámait, eszközeit stb. tartotta, a sokféle lim-lom között, a keresetthez hasonló, de már kétfelé szakított lánczot és a hozzátartozó ezüstszívet is felfedezte.

Kérdésére, hogy mikor és miképen került ez a láncz hozzá, az ezermester azt felelte, hogy a hozzávaló órával együtt, javítás végett adták át neki, már több mint

HEGEDŰ

remek felszereléssel
10-12-15-20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék kérésre.

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
nagyobb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legfin. acél óraműszerkezettel

Előrenyomulásunk az Ampezzo-völgyben.

Az első tízezer olasz fogoly.

félévvel előbb. Az órát a tulajdonosnak, mindjárt az átadás után következő héten, kijavítva, visszaadta, a láncz azonban nála maradt, mert nem volt hozzávaló anyaga, hogy összeforrassza, azóta pedig, hogy nem igen sürgették, egészen megfeledkezett róla.

Az őrmester újabb kérdésére, hogy ki hozta hozzá az órát és lánczot, mint rendesen az ilyen közártalmu egyének szokták, olyan se hideg, se meleg választ adott, mondván:

— Nem ismerem én őrmester úr névleg, csak úgy látásból; egy 17—18 éves forma legény, vagy lehet 20 éves is; és nem ismerem a foglalkozását sem, én felőlem lehet paraszt vagy pásztor, nekem nem mutatta be magát, mikor hozzám jött, mikor pedig az órát elvitte, a javításért megfizetett s ezért is megfizet majd, ha érte jön, tehát semmi okom sem volt érdeklődni a kiléte iránt; ha elébem kerülne, úgy is megismerném.

— Ne locsogjon itt össze annyi hiábavalóságot, — szakította félbe Kiss őrmester a szóáradatot — hanem mondja meg a nevét annak a legénynek, mert ez a láncz, egy rablógyilkossági esetből származó bűnjel és ha meg nem nevezi azt, a ki idehozta, magát kell elfognom és a bírósághoz bekisérnem miatta, mint a ki a bűncselekményt elkövette.

Néhány másodperczig csak bámult az ezermester az őrmester arcába, mintegy kikémleni igyekeztén, vajjon komoly volt-e annak a kijelentése vagy csak rá akart ijeszteni s hogy az észlelendőhöz képest igazat feleljen-e a felszólításra vagy megmaradjon az előbbi semmitmondó kijelentésénél.

Az őrmester egy újabb figyelmeztetése azonban észreterítette az ezermestert, mire kijelentette, hogy a lánczot és az órát Becses Pergel János gulyásbojtár hozta hozzá s mert már az óra elvitelénél megmondta, hogy a lánczért nem fog eljönni, és őt meg is kérte, hogy mostanában, ha megcsinálja is, ne mutogassa, hát ott hagyta a többi lomok között továbbra is, mert sejtette, hogy nem igaz uton juthatott hozzá a bojtár, tehát pihentetni kell egy ideig, vagy másutt kell tuladni rajta. Azt azonban, hogy hol és miként jutott hozzá a bojtár, sem ő nem kérdezte, sem az nem mondta, így erről semmit se tud.

Még ez a kijelentés se nyugtatta meg az őrmestert, minélfogva a lánczot és szívet magához véve, előzetes őrizetbe vette az ezermestert is, hogy Becses Pergel Jánossal — a kinek ez időben való lakását az előbbi szintén megmondta — szembesíthesse s így megállapíthassa, hogy mind a ketten tettesek-e vagy csak az egyik és hogy az, a ki nem tettes, nem bűnrészes-e a bűntettben.

Becses Pergel János ekkor már más gulyásnál szolgált, de azért a pusztán ráakadtak.

Egykedvűen fogadta a járőrt s csak az ezermester felé pislogatott gyorsan, mintha attól várt volna feleletet a szokatlan látogatás okára nézve. A láncz felmutatása se hozta zavarba sőt a hozzáintézetett kérdésekre egyenesen kijelentette, hogy se a lánczot nem ismeri, sem az ezermestert. Elő kellett keríteni a gulyásgazdát is és csak akkor ismerte be, hogy csakugyan volt neki egy órája és ahhoz való volt a felmutatott láncz, mikor a gulyásgazda bemondta, hogy nevezettnél. Hozzájövetelekor és azután is egy darabig látta a kérdéses órát és lánczot, beismerte továbbá azt is, hogy csakugyan javíttatta az órát az ezermesternél és ő hagyta ott az elszakadt lánczot is.

Az óra már nem volt meg, mert — mint állította — egy alkalommal összetört és nem akarván rá költeni, eldobta.

Arra nézve azonban, hogy mikor, hol és kitől vette és ha vette, kikkel tudja azt igazolni, össze-vissza hazudozott eleinte, majd egyik, majd másik ismerősére hivatkozott, de mivel senki se akadt, a kivel ezt az állítását igazolni tudta volna, a napokig tartó ide-oda kísértetésben kifáradva megtört és beismerte, hogy azé a gépészé volt az, a kit a peszéradacsi erdőben elásva megtaláltak.

Az óra és láncz megszerzésére nézve pedig a következőket adta elő:

Azon a napon, mikor a gépész úgy déltájban keresztül gyalogolt a peszéradacsi pusztán, ő egyedül volt a gulyával, mert a gazda bentjárt a távoleső majorban.

A gépész már fáradt és éhes volt, mikor vele a legelőn találkozott és tőle kért ennivalót, a miért fizetést ígért. Nevezettel a cserényhez menve, szalonnával és tejjel kínálta meg, s mivel a szalonna avas volt, a gépész a tejet fogadta el s egy egész csuporral elfogyasztott, a miért neki — bár nem akarta elfogadni — egy koronát adott, majd egy darabig elbeszélgetett vele, azután pedig, mivel a cserénynél sok légy volt, ama kijelentés mellett, hogy elmegy az erdőbe és ott a hűvösön kialuszsza magát — az erdő felé eltávozott.

Már nevezett étkezése alatt feltűnt neki a gépész szép óraláncza és órája, mely utóbbit étkezés közben és távozáskor is elővette és megnézte a gépész és mivel már régebben szeretett volna egy órát és lánczot szerezni, de felesleges pénze nem lévén, sohase tudta e szándékát megvalósítani, ez alkalommal elhatározta, hogy ha el nem tudja lopni alvása közben a gépésztől, akár agyon is üti érte.

Mikor tehát látta, hogy a gépész csakugyan bemegy az erdőbe, ő is arrafelé kezdte terelegetni a gulyát s a mint körülbelül félóra múlva az erdőhöz érkezett, a gépészt már 10—15 lépésnyire az erdőszélehez, mely álomba találta.

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és dísz tárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

182. sz.

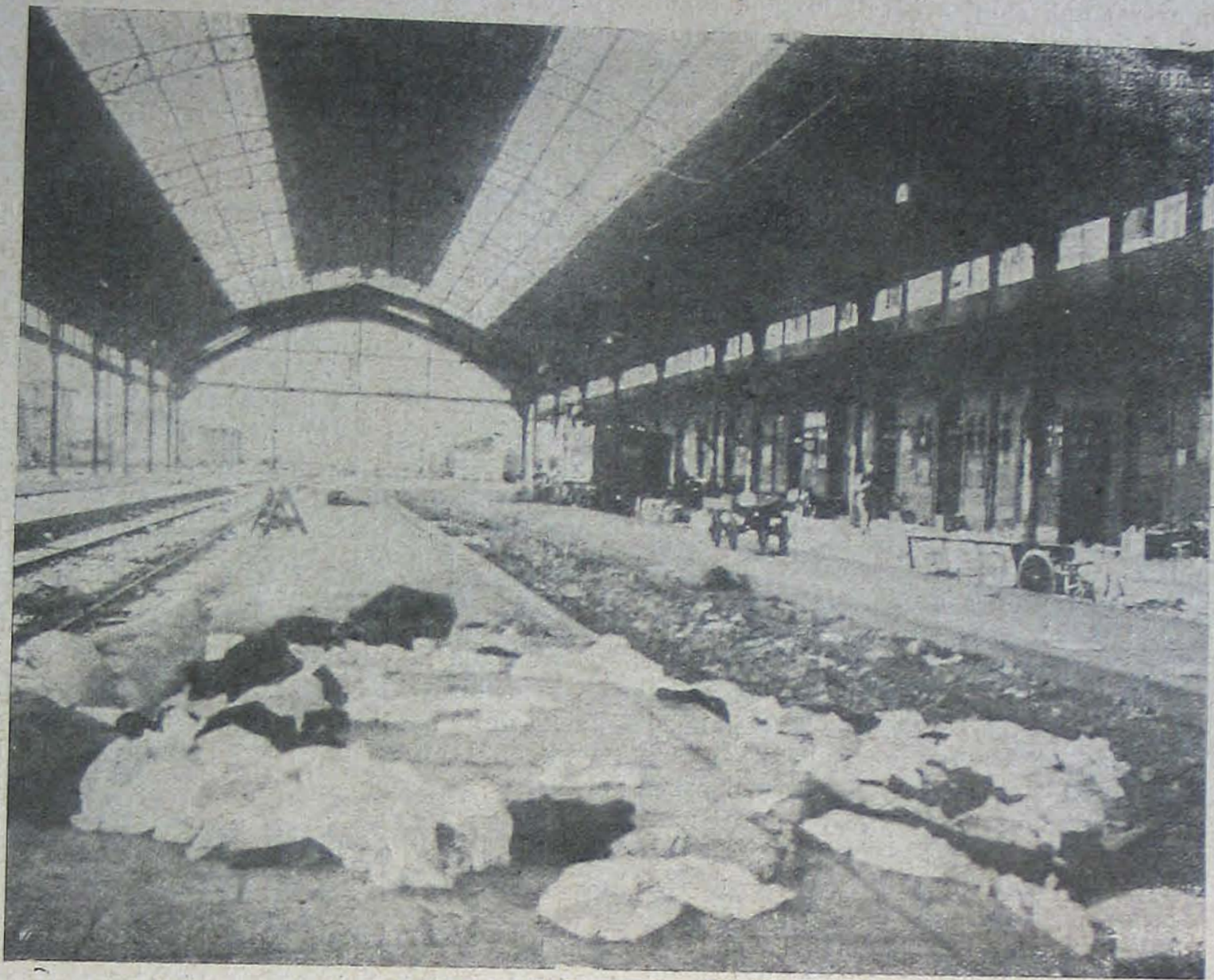
Iparművészeti újdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

osász. és kir. udvari szállítónál,
Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

Az udinei pályaudvar a város elfoglalása előtt.

A gépész épen azon az oldalán feküdt, a melyik zsebében az óra volt, a két karját pedig úgy fonta össze a hasán, hogy épen eltakarta vele az óralánczot, s csak az ezüst sziv lógott ki csábítóan az összefont karok alól.

Pár pillanatig nézte az alvó embert és azon tanakodott, megkísérelje-e a lopást, de mindjárt rájött, hogy okvetlenül fel fog a gépész ébredni, mihelyt az órát és lánczot ki akarja venni a zsebéből és mert már a cserénynél látta, hogy az óraláncz a mellény egyik zsebéhez, középen pedig a mellény gomblyukához is odavan akasztva, a mely körülmény teljesen megakadályozza annak észrevétlenül való ellopását, ha pedig a gépész észreveszi, okvetlen meg fogja őt verni, nem is gondolt tovább a lopásra, hanem kétkézre kapta a bunkós botját és teljes erejéből, gyors egymásutánban, több súlyos ütést mért az alvó ember fejére, majd mikor az, ezek daczára megmozdult és fel akart kelni, addig verte a fejét, míg amaz mozdulni tudott. Mikor pedig látta, hogy az áldozat meghalt, óráját, lánczát és pénztárczáját is, a melyben mindössze 4—6 korona aprópénz volt, elszedte a halottól, a hullát pedig, a laza és homokos talajba, késsel és kézzel ásott gödörbe eltemette s a föld felszínét száraz falevelekkel és egyéb törmelékekkel eltakarta.

A pénztárczát még aznap eldobta valahol az erdő szélén, a pénzt és órát a lánczczal egy fa tövében elrejtette és csak akkor vette elő, mikor a nyomozás megszűnte után, legközelebb tisztaruhát váltani hazament, de az órát és lánczot a szüleinek is csak hónapok multán mutatta meg.

Ezekután az ezermestert el kellett bocsátani, mert tudomása erről az esetről nem lévén, nem lehetett őt bűnrészesnek tekinteni.

A bojtár pedig a kalocsai kir. törvényszék elé kerülén, fiatal korára, igen elhanyagolt nevelésére és irástudatlan voltára tekintettel, 12 évi fegyházra ítéltetett s nincs kizárva, hogy ma már, mint kiszabadult férfi, a harcztéren gyakorolja az emberpusztításnak, már szüneteltetés korában megtanult, visszariasztó művészetét.

ÁLTALÁNOS ISMERETEK.

Szent Hubert napja.

Hubertus hívei, a zöld hajtókás, tollas kalapú vadásznép közt nincs emlékezetesebb nap a kalendáriumban november 3-dikánál, az erdő nemes és kejes sportja védszentjének ünnepénél. Régi árnyak, ódon regék kelnek e napon új életre a mult porló hagyományaiból, s a mint a vad üzetve csörtet át a novemberi lombok

sárgult harasztjain, megelevenedni tetszenek a közép-kor deli lovagjaiszemünk előtt, s edzett lovasok toporzókoló paripáinak hallszik patkódobogása. A tulajdonképeni vadászati idény e naptól veszi mindenütt kezdetét.

E költői és hangulatos emlékekkel tele nap hőse, Hubertus, Bertrand, Guyenne-i herczeg fia volt s Teodorich frank király és később Heristali Pippin udvaránál a legszenvedélyesebb vadász hírében állott.

A 691-ik év nagypéntekén — így beszéli a legenda, — Hubertus, felesége, Noda kérése daczára vadászatra indult. Egy hatatmas szarvast üzött mind beljebb-beljebb az erdőbe, míg a nemes vad végre kimerülten rogyott le egy keresztnél, melyet hívó zarándokok számára emeltek az útfélen. A mint a vadász előugrott, hogy az állat oldalába döfje kését, egyszerre sugárzó láng csapott föl annak agancsai közt. Mint egy isteni kijelentés hatott e látomás a vadászra, ott hagyta a vadat, mely által bűnössége felismerésére jutott, vezeklést szabott magára és jámbor szerzetessé lett. Elhagyta nejét és gyermekét, kolostorba vonult, s azóta mint a vadászok védszentjének őrzi nevét a hagyomány. Rómába is elzarándokolt, hol I. Sergius pápa togerni püspökké nevezte ki. Akkor áttette székhelyét Lüttichbe s ott előde, Lampert emlékére templomot emelt. Sokáig élt még istenfélő kegyes életet s 727 november 3-án halt meg. De testét még 743-ban is épen találták s 825-ben átvitték az audani apátságba, mely innen kapta Szent-Hubert nevét.

Emléke később Sporek Antal gróf a Hubertus-rendet alapította, még pedig VI. Károly császárnak egy vadászati ünnepre való meghívása alkalmából, melylyel cseh királyi való koronáztatását akarta ünnepelni. Ez a cseh rend tehát czéhszerű szervezettel bírt, melyet nem adományozhatott a fejedelem. Jelvényeit maga a császár alapította és mint ő, II. Ágost lengyel, és I. Frigyes Vilmos porosz király is minden vadászati ünnepély alkalmával viselték ezeket. Még az 1740-ik évben számos cseh, sziléziai, szász és bajor nemes tartozott a cseh Hubert-lovagrendhez, de mikor a sziléziai háború kiütött, a Hubertus-czéh is megszűnt. A rend jelvénye arany emlékérem volt, Szent-Hubert képével, melyen elől vadászskürt csüngött.

Egy más ősi emléke Szent-Hubertusnak, Bajorország legrégibb és legelőkelőbb rendje, melyet 1444-ben V. Gerhard jülich-i és bergi herczeg alapított. Közvetlen okot e rend keletkezésére a herczeg győzelme adott Egmont Arnold felett, azon év november 3-ikán. Gerhard fia és utóda 1476-ban a rendnek statútumokat adott és «kürt-rend»-nek nevezte el, a rend apró vadászskürtökből összerakott lánczáról. A legelőkelőbb nemzetségeknek tagjai voltak e rend első lovagjai közt: Dauna grófok, Hohenzollernek, Nassauak, Solms, Sagan, Waldeck, Wertheim stb. családok. Sőt a rend nemes nőket is fölvelt tagjaiul, de ezektől megkivánták, hogy férjeik is viselték legyen már a rendet.

Évszázadok folyamán a rend feledésbe merült és csak János Vilmos pfalzi választófejedelem újította fel újra 1709-ben. Az új rendszabályok megállapították, hogy grófi és bárói tagja mindenkor csak 12 lehet a rendnek, míg a fejedelmi tagok száma korlátlan lehetett. Minden lovagnak ősi próbát kellett kiállania négy ősről anyai, négyről pedig apai ágon. De a rend adományozásával kötelezettségek is járultak, mint példának okáért, hogy hűnek kellett lenni a választófejedelemhez, könyörületesnek a szegényekhez, s ezért minden lovagnak felvételkor 100 aranyat kellett fizetnie

a szegényeknek. A lovagok választása szótöbbséggel történt, s a rend javai 12 kommandaturára voltak felosztva. A jövedelemből az első három lovagra 600—600, a következő hatra 500, s az utolsó háromra 350 tallér esett fejenként, míg a rendkormányzó 4000 tallér rendes jövedelmet élvezett. A rend nagymestere mindig a választófejedelem volt, míg a többi tisztségek egy kancellárból, alkancellárból, heroldból, tárnokmesterből, inventariusból és ruhatárosból állottak. 100 év előtt a rendnek 71 fejedelmi lovagja volt, köztük 22 lengyel s 11 grófi és bárói lovagja. A rend jelvénye ez időben négyszögű kereszt volt, piros szalagon csillaggal és «Hűségben szilárd» jelmonddal, hozzá kis vadászskürtökből nyakláncz, melyen szent Hubert képe állott.

E renden kívül még Kelemen Ágost, kölni választófejedelem alapított 1746-ban egy nagy vadászünnepélyi alkalmával egy hasonló rendet. A rend jelvénye gyűrű volt, melynek közepén egy gyémántokkal kirakott gránátkő állott e szavakkal: «Aussi Clement qu'Auguste». (Ép oly kegyes, mint fölséges). De e rend alapítója halálával már megszűnt.

Ma már csak a bajor rend áll még fenn, melynek Európa ma élő uralkodóinak legnagyobb része is tagja. A bajor királyi ház házi törvénye szerint pedig a Wittelsbach-család minden tagja e rend ornatusában temetetik el. Így történt ez a szerencsétlen II. Lajos királlyal is.

KÉPEINK HEZ.

Előretörésünk Olaszországban.

Olaszországi győzelmes előretörésünk oly hatalmas lendülettel haladt előre a rendkívül megerősített olasz front áttörése után, hogy az áttörés területére éppen az ellenünk indítandó offenzívára összpontosított olasz hadseregeknek legnagyobb része — az akkori számokat véve alapul: egynegyed millió harcos — rövid idő alatt fogságunkba esett, még pedig nem százanként vagy ezrenként, hanem — mint azt képeink egyike mutatja — tizezrenként, sőt nagyobb számú hadseregrészekben is számítva; azok a seregrészek pedig, amelyek az elfogatást elkerülték, felbomladozva, szétszóródva menekültek visszafelé anélkül, hogy dicső seregeink feltartóztatása czeljából az ellenállást csak meg is kísérelhették volna.

Előrenyomulásunk ennél fogva valóságos győzelmi menet volt minden irányban, úgy az Ampezzó völgyében is a Monte-Tofana alatt fekvő Cortina D'Ampezzo város felé, az elpusztított olasz álmásokon keresztül s míg a diadalmámorban uszó hadseregeink előljáró csapatrészei, a hátráló olasz csapatokat folytonosan nyomon üldözték, hátrábbeső csapataink alig győzték összeszedni és számbavenni az élelmiezzikkek, ágyukból és más hadiszerekből álló zsákmánymennyiséget, a melyek között csupán ágyukból több mint 2500 darabot sikerült nagyrészen használható állapotban zsákmányul ejteni.

Hiába bizakodott az olasz hadvezetőség, hogy előbb a Tagliamentónál, majd az ezután következő Livensa folyónál fogja feltartóztatni hadseregeinket s hiába segítették őket a folytonos esőzések, havazások következtében megáradt folyók is enné szándékukban, mégis

megtörtük ott is az ellenállásukat; a folyókon való átkeléseket hol egyik, hol másik helyen kieroszakoltuk; hegyi erődeikből a védőcsapatokat kivetettük, elfogtuk, vagy szétszórtuk úgy, hogy a velencei siklás felé irányított előretörésünk naponta nagyobb és nagyobb tért nyervén, éppen olyan esős és havas időkben, amilyenekkel az olasz hadvezetőség oly gyakran mentegette magát gyenge sikerü vagy ép sikertelen offenzívái miatt, egészen a Piave folyóig üldöztük őket és ezzel nem csak döntő csapást mértünk az egész olasz hadseregére, hanem az addig több mint 300 km-re terjedő frontunkat is annyira — körülbelül 100 km-re — megrövidítettük, hogy annak a későbbi támadásainkra, vagy — ha úgy fordulna a hadiszerencse — védekezésünkre is óriási előnyei lehetnek.

HIREK.

Adományok. Az elmúlt hét folyamán a következő adományokat kaptuk, u. m. a vak katonák javára: Bartha József 2. o. őrm. csernahévízi őrsparancsnok 19 K 98 f., Peck csendőrőrmester Varvatinból, Szerbiából 100 K; a tüdővésztes katonáknak: Szurka János csendőrőrmester 5 K 30 f. A beküldött összegeket rendeltetési helyére juttattuk.

A csendőrlegénységi állomány kiegészítése iránti intézkedés. A m. kir. honvédelmi miniszter úr 24305/eln.—16—1917. számú körrendeletével intézkedés történt aziránt, hogy a mögöttes országrészben levő parancsnokságoknál, intézeteknél, stb. beosztott, magyar állampolgársággal bíró, 20 évnél nem fiatalabb és 40 évnél nem idősebb, legalább is 165. cm. testmagasságú, a szolgálati nyelvben, az írás, olvasás és számolásban megfelelő jártasságú, nőtlen vagy gyermektelen özvegy állapotú és feddhetlen erkölcsi magaviselet és megfelelő szellemi képesség mellett, tisztességes illedelmes és katonás magatartással bíró: 1911, 1912, 1913 és 1914 sorozási évfolyambeli szolgálatköteles legénységi egyének továbbá oly népfölkelési szolgálatra kötelezettek, kik állításkötelezettségüknek eleget tettek, a jelenlegi és egyes tételeiben rövidesen emelendő-illetékek és egyéb kedvezmények ismertetése mellett, a csendőrségi állományba leendő belépésre felszolittassanak. Ezen intézkedés bizonyára alkalmas lesz arra, hogy az évek folytán keletkezett fogycsökkenés okozta rések jó anyaggal kiegészíttessenek és a létszámnak illetően való betöltése illetve kiegészítése által, az altiszti állományban is öröndetes előmenetel biztosíttassék az arra jogosult bajtársak részére.

Kérelmek. Kurnik Ferencz alőrmester, ki Vracani helységben, u. p. Grn. Milanovác, Szerbiában állomásozik kéri egy Temes vagy Temesi nevű alőrmestert, ki 1916 és 1917 ben a Görz melletti trunovoi nevű tábori csendőr őrsön szolgált, hogy lakhelyét egy fontos ügyből kifolyólag közölje véle. — A brádi csendőrőrsparancsnokság kéri mindazon előtte ismeretlen helyen

tartózkodó népfölkelőket kiknek a brádi őrsön való ez évi tartózkodásukból kifolyólag, hadtápiilleték-igényük van, hogy azt a tartózkodási hely pontos megjelölésével a brádi őrsnek azonnal jelentsék.

KÜLÖNFÉLÉK.

Mibe került Amerika fölfedezése. A madridi „Echo” hiteles kútfők nyomán összehasonlítja a mai tanulmányutak költségeit Amerika fölfedezésének költségeivel. Kolumbusz-nak évi fizetése 720 forint volt (annyit kap egy mai irnok). A többi két hajó kaptánya kapott 405—405 forintot. A hajók legényeinek havi díja 5 forint 50 krajczár volt. Az expedíció kiállítása 6300 forintba került s így Amerika fölfedezése mindössze 16,200 forintba került. Persze azóta drágábbak lettek a tanulmányutak. Azt azonban nem mondja meg a madridi lap, hogy hányan hullottak el a szabadságukat védő szegény indiánusok közül Cortez és Pisaro kincs-szomjas zsoldosainak irgalmat nem ismerő csapásai alatt.

A henyélők adója. Egy francia orvosnak nagyszerű eszméje támadt. Talán nem egészen új éppen, de minden esetre felette üdvös különösen az államkincstár szempontjából. A tudós tanár abból az ötletből indul ki, hogy ha minden iparos és üzletembernek, szóval foglalkozással bíró embernek keli adót fizetni, miért legyenek éppen azok feloldva az állami terhek alól, a kiknek a semmittevés, a henyélés a foglalkozásuk s a kik a mellett mégis teljes jólétben és kényelemben töltik életüket. Hangsúlyozza azt a jogtalanságot, hogy az állam olyan emberektől, a kik dolgoznak, könyörtelenül szedi az adót, míg a gazdagok, akik csak élvezeteiknek élnek, fel vannak mentve az adófizetés terhei alól. Ideje tehát, hogy ennek az igazságtalanságnak véget vessenek.

Szerkesztői üzenetek.

Temetvényi vár. Alig hisszük. Az alapszabályok 3. §. 7. pontjához kiadott végrehajtási határozványok szerint a csendőrség egyéneit akkor illeti meg, ha az ellenség előtt teljesített legalább 12 heti harctéri összolgálatot beigazolnak, eme harctéri szolgálatuk alatt harczokban résztvettek és osztagaik (járőreik, őrsük) ez idő alatt harczoló csapatként alkalmaztattak.

100. Földesi. 1. és 2. A csendőrségi illetékszabályzat 38. §. 3. pontja e tekintetben világos rendelkezéseket tartalmaz.

Vitatkozók. «Csend-őr.»

Bukarest. P. J. A legénységi szolgálati jel után és a 60 éves jubileumi emlékkereszt előtt viselendő.

Bukovina. Az eredményt egyszerű osztás útján nyeri.

H. J. Nem érvényes és így az előléptetésre sem számíthat. Bevonulás után az előírt vizsgát kell letennie.

M. I. alőrm. Forduljon Dr. Hirsch Ödön ügyvédhez, Budapest, V. Honvéd-utca 16.

Nem nőülhet. Mint valóságos szakaszvezetők, címzetes őrmesteri rendfokozatuk megtartása mellett.

7777. 1. A kerületi parancsnokság jelzett intézkedésének célját nem ismerjük. 2. Nézetünk szerint kedvező elintézéshez ez is elegendő.

J. Gy. Az okozott és hivatalosan felbeesült károk megtérítésére vonatkozó igényét a tulajdonos az illetékes katonai vagy — ha honvédszolgálatokról van szó, — a honvéd kerületiparancsnokságnál bejelentheti.

P. K. népf. tizedes. Kérését nem áll módunkban teljesíteni. Az elintézés eredményéről költő időben értesítve lesz.

B. S. nt. őrmester. Sorsjegye nem nyert.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelme-
sebben

adományozni méltóztatott:

*a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem
szalagján:*

a háború ideje alatt teljesített igen buzgó és ered-
ményes közbiztonsági szolgálataik elismeréséül:

Németh István VII. járásőrmesternek, a VI. számú
csendőrkerületben;

Józsa József I. 1. oszt. őrmesternek, a III., Bezsán
György 2. oszt. őrmesternek, a VI., Bercsényi Vincze,
Lengyel Gábor, Schmidt József alőrmestereknek, a II.,
Szokola Zachariás, alőrmesternek, a III., Belba Pante-
lemon, Vankó Mihály alőrmestereknek, a VII. sz. csendőr-
kerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kö-
telességű szolgálataik elismeréséül:

Balla István, Radakovics Jeremiás alőrmestereknek,
a III., Domokos József, Ozogány Lajos, Pénzes János
alőrmestereknek, az V., Vncskics István alőrmesternek,
a VI., Barabás György alőrmesternek a VII., Kárpáti
Marián, Moravszki János alőrmesterek nek, a VIII. sz.
csendőr-kerületben;

a koronás ezüst érdemkeresztet:

a tordai földgázrobbanás alkalmával három ember
életének — saját élete kockáztatásával — a romok
alól történt megmentéseért;

Czitter Ábrahám, 4. honvédgyalozezredbeli népföl-
kelő szakaszvezető cz. őrmesternek, az I. sz. csendőr-
kerületnél;

az ezüst érdemkeresztet:

ugyanazon alkalomból:

Fischer Ferencz, 30. honvédgyalozezredbeli népföl-
kelő czimzetes szakaszvezetőnek és

Köteles Márton, 5. honvéd táborigazgató ezredbeli
népfölkelő tüzérnek, az I. sz. csendőrkerületnél.

Okiratilag megdicsértettek:

a magyar szentkorona országaihoz tartozó csendőr-
ség felügyelője által;

A m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Pályi Sándor, a szolnoki szárnyhoz beosztott m. kir.
29. honvéd pótzászlóaljbeli népfölkelő őrmester Jász-
Nagykun-Szolnok vármegye székházában, a vármegye
kárára elkövetett, feltűnést keltő betöréses lopás tette-
seinek nagy szakavatottsággal bevezetett és kellő eréllyel
keresztülvitt nyomozás általi kiderítése, azoknak elfogása
és a bűnjelek biztosítása körül, járőrvezetőjének hathatós
és eredményes támogatásáért;

Smaroglai Ferencz volt budapesti szárnybeli, jelenleg
a budapesti pótzárny nyilvántartásában álló ideiglenes
nyugállományú őrmester, hosszú csendőrségi szolgálati
ideje, de különösen a háború tartama alatt tanusított
kiválóan buzgó, fáradhatlan és igen eredményes
tevékenységeért.

Sezák Ferencz 1. oszt. őrmester, Kovács János, IV.,
Tóth Kálmán, Farkas Ferencz, II. Budai József, Kövi
Pál, Megyeri János, Horváth Lajos II., Fliszár József
és Magyar István, II. 2. oszt. őrmesterek, hosszas
csendőrségi szolgálatuk alatt a közbiztonsági szolgálat
terén kifejtett buzgó és eredményes szolgálataiért
továbbá:

Piliván Imre törzsőrmester, Pataki István 1. oszt.
őrmester, Páris Lajos, Gérnyi Mihály, Nagy János III.
és Schreiber Mór 2. oszt. őrmesterek, hosszas csendőr-
ségi szolgálatuk alatt ugy a közbiztonsági-, mint a
háború tartama alatt az irodai szolgálat terén kifejtett
buzgó és eredményes szolgálataiért.

A m. kir. I. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Gagyi Albert alőrmester, egy tűzvész alkalmával az
oltásnál tanusított bátor, önfeláldozó és eredményes
magatartásáért.

a m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság
által;

Keller György, 2. oszt. őrmester, egy háromszoros
rablógyilkosság tetteinek gyors elhatározással és szak-
avatottsággal bevezetett nyomozás utáni kiderítése és
elfogásáért, valamint a közbiztonsági szolgálatban álta-
lában kifejtett eredményes tevékenysége és példás
magatartásáért;

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Horváth János népfölkelő szakaszvezető és Kovács
Lajos tartalékos cz. tizedes, egy gyújtogatás tettesének,
alapos megfigyelés és kiváló őrség után egy férfi-
ruhába öltözött nő személyében történt elfogásáért.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153-44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Köztisztviselői kölcsönök
törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek
létesítése.

Kölcsönök lakbérletiltás
ellenében.

Külföldi pénznemek vé-
tele és eladása.

Sorsjegyeknek részlete és
készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly
takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő
lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti
kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbé-
tet után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási
időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk.
(A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki inté-
zetek részvényeire.
Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jel-
zálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett.
Utaltatások, intézkedések és chequék beszedését elvállaljuk
igen mérsékelt költségek felszámításával.
Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket

Előléptetett:**1. oszt. őrmesterré:**

1917. évi október hó 25-ével:

Fábián István, IV. sz.,

1917. évi november hó 1-ével:

Jok Lajos és Szabolcsi Mihály, VIII. számú csendőrkerületbeli 2. oszt. őrmesterek;

2. oszt. őrmesterekké:

1915. évi január hó 3-ával:

Pataki Gergely, IV. sz.,

1915. évi május hó 31-ével:

Tóth Ferencz IV, VI. sz.,

1917. évi november hó 1-ével:

Frank Szilveszter, II. sz. csendőrkerületbeli alőrmesterek;

alőrmesterekké:

1917. évi július hó 5-ével:

Persztik István csendőr, a IV.,

1917. évi november hó 1-ével:

Mészáros György, Nyiki György, Panyik Lajos, Deli Péter vezetők, Győri Imre I., Varga József, Gabnai János, Rigó Sándor, Duma János, Szalatyán János és Petri István csendőrök, a VIII.,

1917. évi november hó 5-ével:

Dávid Ferencz vezető, az I.,

1917. évi november hó 7-ével:

Nagy János III. és Szikszai Sándor vezetők, az I.,

1917. évi november hó 8-ával:

Harkó Gábor és Neumann Mendel vezetők, az I.,

1917. évi november hó 11-ével:

Olácsi István és Fodor István csendőrök, a II., Gácsi Vincze csendőr, a IV.,

1917. évi november hó 15-ével:

Gulyás István csendőr, a III.,

1917. évi november hó 16-ával:

Hencz János, Farkas József I. és Kálmán Imre csendőrök, a VII. számú csendőrkerületben.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Korda Lajos 1. oszt. őrmester, Bondár Balázs, Molnár József, Czeglédi Elek alőrmesterek, 2—2 db;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Pesti Ferencz járásőrmester, Dömötör József, Kopácsi István, Végh István alőrmesterek, 3—3 db, Szili János, Kupás Márton járásőrmesterek, Juhos Károly 2. oszt.

őrmester, Tóth József III., Orbán József, Koller József és Gosztonyi Géza alőrmesterek, 2—2 db,

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Sali Lajos alőrmester 5 db. Németh István IX. alőrmester, 4 db, Németh András és Németh Antal I. csendőrök, 3—3 db,

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Dombi Lajos és Nagy Imre II. alőrmesterek, 5—5 db, Szakonyi Dániel járásőrmester és Győrfi Gergely alőrmester, 4—4 db, Kellessy Gábor 1. oszt. őrmester, 3 db, Vincze János 2. oszt. őrmester és Timár Lajos alőrmester, 2—2 darab 10 koronás aranyból álló lovaglasi jutalomdíjban részesítették.

Névváltoztatás.

Dragan György, II. számú csendőrkerületbeli csendőr. családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Darányi»-ra, Néb Mihály, III. sz. csendőrkerületbeli 2. oszt. őrmester, családi nevét «Nép»-re, Szuchán Mihály, IV. számú csendőrkerületbeli alőrmester, családi nevét «Szirmai»-ra változtatták.

SZÁNTÓ JOZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélőgépet, varrógépet, gumikat és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leveleim ezerszámra vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.**A világ legjobb harmonikái**

Orgonahangu, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hangú, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hangú 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromeorosak, gramatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-tól 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYOROSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rakóczi-út 71. szám.**VÁRNAY L. SZEGED**

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Minden állandó vevőm rendelés esetén ingyen kapja a nélkülözhetetlen

havi előjegyzési naptárt.